N 50

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srzodę dnia 27 Kwietnia v. s. 1821 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

WILNO.

Izba powszechney Opieki gubernii Litewsko-Wileńskiey, nadesłała do Redakcyi dla obwieszczenia, co następuje:

Magistratura powszechney opieki Litewsko-Wileńskiey Gubernii mając tak własne, jakoteż u oney lokujące się z innych źrzódeł wpływ biorące kapitały, na mocy zostawionych dla teyże magistratury prawideł, w uprzednich leciech różnoczasowie użyczyła różnym osobom w pożyczkę summy z terminami: na rok, na dwa, na trzy i więcey lata, po upłynieniu jakowych obowiązani są opłacić one na powrót magistraturze; lecz w mieyscu takowey opłaty wchodzą z prośbami w tém dniu nawet, w którém opłata summy nastąpić powinna, prosząc o zostawieniu takowey w kredycie jeszcze na czas dalszy, wtenczas kiedy powinni oświadczać w tém swe życzenia zawczesnie i naymniey trzema miesiącami przed terminem, gdyż magistratura powszechney opieki przedłużenia terminu, sama przez się uczynić nie jest w mocy, a obowiązana stosownie do Naywyższego Jego Cesarskiey Mości ukazu dnia 26 januaryi 1820 roku wyszłego i przez gazetę Kuryera Litewskiego dnia 11 czerwca tegoż roku ogłoszonego, prosić na one u zarządzającego ministeryum spraw wewnętrznych dozwolenia. Z tey okoliczności wykazuje się: że ci, którzy pożyczyli z magistratury powszechney opieki kapitały, o takowym naywyższym ukazie nie są wszyscy świadomi, a przez to magistratura powszechney opieki w uzyskaniu od zarządzającego ministeryum spraw wewnętrznych na też przedłużenia pozwolenia doświadcza niemałe zatrudnienie; zaczém dla uniknienia onego radał, postanowiła powtórnie przez tęż gazetę wspomniony Naywyższy ukaz podać do powszechney wiadomości, jakowy co do słowa następnie kładzie się:

UKAZ RZĄDZĄCEMU SENATOWI.

Przeyrzawszy przedstawienie zarządzającego ministeryum spraw wewnętrznych, o sposobach dogodnieyszego obrótu kapitałów, wpływających do izb powszechney Opieki, uznałem za dobrą, do prawideł w tey rzeczy wydanych, dodać następujące postanowienia:

1) Kapitały własne izb i lokacyyne, wniesione nazawsze albo z ograniczeniem czasu, w celu obrócenia procentów na dobroczynne podług przeznaczenia lokatorów przedmioty, rozdawać na pożyczkę na lat dwanaście, za opłatą w pierwszych dwóch latach procentów zwyczaynych z góry corocznie, a w następnych dziesięciu leciech po dziesiątey części kapitałów, i procentów również z góry za rok na dług pozostający, do zupełnego jego wypłacenia.

2) Takie rozdawanie kapitałów tych czynić na ewikcyą wiosek, stosownie do złożonych na ich bezpieczeństwo świadectw, podług ostatniey rewizyi, na każdą duszę w rewisyi zapisaną płci męzkiey po 150 rub. ass.

3) Z tego urządzenia wyłączyć Gruzyą i gubernie: kurlandzką, inflandzką i estońską, z tego względu, że *Gruzya* na udzielnych jest prawach, a gubernije nad morzem baltyckiem, po rozdzieleniu na *haki*, z osobnego urządzenia gospodarskiego tamteyszych majątków, podlegają co do rozdawania kapitałów do izb powszechney opieki należących, prawidłom sobie właściwym.

4) Podług prawideł teraz stanowiących się, czynić pożyczkę przed innemi dla tych, którzy nic jeszcze nie są winni do izby powszechney opieki tey gubernii, gdzie znayduje się majątek na ewikcyą dany.

5) Dla pożyczających, którzy, będąc rzetelnemi w opłacie procentów i kapitałów, zechcą ponowić pożyczkę swą na osnowie prawideł wyżey zawartych w artykule 1 i 2, zostawić na to prawo do nowey pożyczki na lat 12.

6) Przy czynieniu pożyczki, w poprzedzającym artykule opisaney, majątki na ewikcyą nie inaczey przyymować, tylko podług ostatniey rewizyi.

7) Wydawanie pożyczki jakiey jedney osobie albo i różnym, ale na ewikcyą majątku należącego do jedney, urządzić następującym sposobem:

a) Izbom powszechney Opieki mającym kapitały własne i cudze, nie mnieysze nad 500,000 rubli, oprócz tych, które się obracają w długu nieterminowym kommissyi umorzenia długów, zostawić prawo samym czynienia pożyczki do 30,000 rub.

b) Dla izb powszechney opieki mniey 500,000 rub. kapitału w bezpośredniém rozporządzeniu swém mających, położyć za obowiązek, aby wydatki swe pożyczkowe ograniczyły do 15,000 rub.

8) O pożyczkach, przewyższających summy wyżey wyrażone, przedstawiać do ministeryum spraw wewnętrznych, dla wyjednania Naywyższego rozwiązania.

9) Odmiany terminów pożyczkowych nieinaczey czynić, tylko za potwierdzeniem ministra spraw wewnętrznych.

10) Szukając dla dłużników odłożenia terminów, obowiązane są izby powszechney opieki wcześnie przed upłynieniem terminu pożyczki przedstawić do ministeryum spraw wewnętrznych:

a) Przyczyny, dla których staranie jest o przedłużenie terminu.

b) Co stanowi ewikcyą, i czy jest ona dostateczném zabezpieczeniem.

c) Stan summ izby czy dozwala zrobić to odłożenie terminu.

11) Kapitały czasowie do izb powszechney opieki wchodzące, jako to:

a) Apellacyyne na okup majątków i inne, od

których wszystkie procenta, na mocy potwierdzoney przeze mnie w dniu 17 lipca 1818 roku opinii rady państwa, idą na rzecz izb powszechney opieki.

b) Składane na czas dla obrótu z procentów tak, żeby od nich na osnowie teyże opinii należał dla izby powszechney opieki tylko 6ty procent, podzielić na trzy części, z których *jednę* oddawać na pożyczkę na mocy prawidła w artykule 1szym przepisanego, a *dwie* na jeden rok, dwa lub trzy lata, miarkując podług blizkości terminów do powrótu tych kapitałów, które są na widoku, albo podług układu obrótów kapitałów izby powszechney opieki.

12) Kapitały, które wnoszone są przez ludzi prywatnych do izb powszechney opieki, na osnowie prawideł pożyczkowego banku państwa i kassy składowey, dla otrzymania od nich po pięć procentów z prawem powrótu na żądanie, odtąd na przyszłość nie przyymować, ponieważ niepewność terminu, ścieśniając obróty izb, może narazić na szkody, jeżeli nie zdołają rozrządzić lokacyi kapitałów tym sposobem do nich wchodzących; ale na mieyscu tego dozwolić izbom przyymowania cząstkowych kapitałów z opłatą 5g, chociażby lokujący zgadzali się zostawić je w izbach na trzy lata.

i 15) Wszystkie dawnieysze rozrządzenia, względem obrótu kapitałów do izb powszechney opieki należących, równie ogólne, jak szczególne dla niektórych guberniy, przez teraźnieysze postanowienia nieodmienione, zostawić w zupełney mocy.

Na autentyku napisano własną Jego Cesarskiey Mości ręką: — A l e x a n d e r.

St. Petersburg dnia 26 stycznia 1820 roku.

Na kopii napisano: zgodno Hrabia *W. Koczubey.*

Z kopią zgodził Dyrektor *Alexy Stoh.*

Zgodno: Sekretarz *Pietraszewski.*

A u s t r y a.

Wiedeń, dnia 19 kwietnia. Słychać (pisze gazeta berlińska *Vossa*) iż główna kolumna woyska zagranicznego, przeznaczonego do Włoch, przybędzie d. 25 b. m. do *Czatga* w Węgrzech. Ciągnie ona na *Trentszyn*, *Tyrnau*, *Prezburg*, *Güns*, *Kürmend*, do *Fürstenfeld*, zkąd uda się do Styryi. Całe woysko ma wynosić blizko 100,000 ludzi; w tey liczbie jest około 85,000 piechoty z stosowną artylleryą, a reszta jazdy. Woysko to stanie przed czerwcem w okolicach *Laybach*.

Hrabia *Chotek*, gubernator *Inspruku*, ogłosił postanowienie, uznające *Karbonarów* (Węglarzów) za zdrayców kraju: dowiedziano się bowiem, iż sekta ta knuła intrygi dla zjednania sobie stronników w Tyrolu.

Słychać, iż 40stotysięczny korpus obserwacyyny austryacki stanie na granicach Wołoszczyzny, dokąd już półki z Gallicyi ruszyły. Mówią, iż całe woysko nasze będzie na stopie wojenney, a milicya użytą zostanie do odbywania służby mieyscowey.

Laybach, dnia 20 kwietnia. Skutki stoczoney d. 8 b. m. bitwy pod *Nowarą*, przewyższyły wszelką nadzieję. Woysko buntowników, które *Ansaldi* na *woysko przedniey straży*, *woysko środkowe* i *woysko włoskie* podzielił, zostało w kilku dniach zupełnie rozproszone.

Oswobodziciele Włoch, *Santa Rosa, Carail, Regis, Lisi, Salegno,* i inni uciekli do *Genui*, gdzie wsiedli na 2 okręty, i do przyjacioł swoich w Hiszpanii popłynęli. Niektórzy z nich porzucić musieli na gościńcu pojazdy swoje, pieniądze, kosztownieysze rzeczy, a nawet korrespondencyą, które woysko królewsko sardyńskie zabrało.

Alessandrya, jedna z naymocnieyszych twierdz włoskich, opatrzona w żywność na 5 miesięcy, poddała się (jak wiadomo) za zbliżeniem woyska austryackiego. Sławny *Ansaldi* oniemiał. Dawniey już zapewne przysposobił się do ucieczki, i w pokoju swoim nic więcey nie zostawił, prócz mnóztwa buntowniczych odezw.

Genua wróciła do posłuszeństwa. Jenerał *Des Geneys* objął znowu rząd gubernatora, a deputacya miasta, złożona z margrabiego *Sesso*, byłego prezydenta, margrabiego *Doria* i adjutanta jenerała *Des Geneys*, przybyła w nocy z dnia 14 na 15 b. m. do *Alessandryi*, z doniesieniem naczelnemu jenerałowi o zupełnem przywróceniu władzy królewskiey w *Genui*. Druga ta deputacya wyjechała potém z *Alessandryi* do *Modeny*.

Przednia straż woyska królewskiego sardyńskiego pod dowództwém jenerała Hrabiego *Faverge* weszła d. 10 b. m. do *Turynu*. Część tego woyska zajęła natychmiast warownie razem z gwardyą narodową. Nad wieczorem jenerał gubernator Hrabia *Latour* wszedł tam z większą częścią woyska swego. Całe miasto oświecono. Reszta woyska weszła nazajutrz zrana.

Xiążę *Cisterne* i Margrabia *Prie*, którzy fałszywemi nadziejami uwiedzeni, wrócili przez górę *ś. Bernarda* ze Szwaycaryi, przybyli w nocy z dnia 8 na 9 b. m. do *Turynu*, lecz spostrzegłszy błąd, śpiesznie udali się napowrót.

Hrabia *Revel* bawił tu w nadzwyczaynem zleceniu Xiążęcia *Genevois*.

Xiężna *Carignan* przybyła z synem swoim z *Nizza* do *Liworny*.

Król neapolitański wyjechał d. 14 b. m. z *Florencyi* do *Rzymu*, zkąd zaraz po świętach wielkonocnych miał udadź się w dalszą drogę.

W skutku układów z dworem rzymskim, woysko austryackie osadziło *Ankonę*.

Jenerał rossyyski *Jermołow*, i jeneralny kwatermistrz *Diebitsch*, przybyli do tuteyszego miasta.

W ł o c h y.

Neapol, dnia 9 kwietnia. Xięstwo Kalabryi bawią od d. 4 b. m. z rodziną swoją w *Caserta*. W mieście tuteyszém stoi 30,000 woyska austryackiego, które także zaymuje warownie. Przybył tu kardynał *Ruffo*.

Jenerał *Rossarol*, który na krótki czas przed weyściem austryaków do *Neapolu*, umknął do *Messyny*, a nierozsądny chciał tam ogłosić rzeczpospolitą i opanować cytadellę, widząc wstręt mieszkańców do podobnych zamysłów, musiał życie swoje śpieszną ucieczką ratować. Tuteysza jeneralna dyrekcya policyyna, w wydaném obwieszczeniu ogłosiła go zdraycą kraju, i kazała stracić, jeśliby się gdzie pokazał. Tu w *Neapolu* i po prowincyach wiele osób uwięziono. Rząd tymczasowy pod przewodnictwem Margrabiego *Circello* wydał d. 3 b. m. następujące postanowienie: „Gdy dowódcy woyska austryackiego uwięzili w prowincyach rozmaitych ludzi jako podeyrzanych, przeto w *Neapolu* stanowi się tymczasowa junta złożona ze 3 członków, która bez sądowych formalności rozpoznawać będzie przyczyny ich uwięzienia; tych, którzy się okażą niewinnymi, natychmiast uwolni: tych zaś, którzyby zawinili, wraz z dowodami ich występku, do właściwego sądu odeszle. W juncie tey sasiadać także będzie wyznaczony przez jenerała *Frimont*,

oficer austryacki, który nie należąo do stanowienia, udzieli jey potrzebnych objaśnień względem powodów uwięzienia."

Rząd tymczasowy wydał d. 24 marca postanowienie, cofając wszystkie mianowania na urzędy dyplomatyczne od d. 5 lipca 1820 do 23 marca 1821, których jest 21. Ci jednak urzędnicy odbiorą pensyą swoję do d. 23 marca. Innem postanowieniem rozpuszczono wszystkich zagranicznych oficerów przyjętych do służby woyskowey od dnia 5 lipca 1820; rozpuszczono także wszystkie milicye i oficerom jey odebrano patenta; wszystkie pasporta wydane od dnia 5 lipca 1820 uznano za nieważne; wszystkie nakoniec wydane od tego dnia mianowania na urzędy, wyższe stopnie, ozdoby i t. d. cofniono. Dziś wyszło obwieszczenie królewskie, zagrażające karą śmierci wszystkim, którzyby ściśle nie dopełnili urządzenia przeciwko tajemnym towarzystwom i względem powszechnego rozbrojenia mieszkańców. Tacy, równie jak i ci, którzyby nadal uczęszczali do loży zwaney *Vendita carbonaria* lub innego podobnego zakazanego zgromadzenia, oddani będą pod sąd wojenny. Donosicielom zapewniono, iż nazwisko ich będzie utajone, i zostaną wolnymi od kary.

Oficerowie wyznaczeni imieniem Króla od nowego rządu, urządzają szczątki woyska neapolitańskiego w *Salerno*. Oprócz pułków gwardyi, żandarmerya piesza i konna ma bydź w zupełney swojey liczbie, i czynić zwyczayną służbę.

Donoszą z *Palermy*, iż kardynał *Gravina* objął przewodnictwo tymczasowey tameczney junty rządowey.

Turyn, dnia 11 kwietnia. I tu także skończyła się rewolucya; wszystko wraca do dawnego porządku. Po bitwach d. 8 i 9 b. m. w okolicach *Nowary* i *Vercelli*, jazda austryacka i woysko królewskie sardyńskie ścigały powstańców piemontskich, na których czele byli sprawcy rokoszu. Ci z przestrachu tak stracili przytomność, iż ludzi swoich porzucili, i śpiesznie przybyli do *Turynu*; zkąd onegday wieczorem umknęli. Nigdy nie było haniebnieyszey ucieczki.

Wczoray weszła tu przednia straż woyska królewskiego sardyńskiego, a część jego zajęła cytadellę. Jenerał *Latour* przybył we 2 godzin poźniey z resztą woyska. Chce udać się do *Alessandryi*, jeśli tey jeszcze nocy nie odbierze wiadomości o poddaniu się wspomnioney twierdzy, co jednak tey nocy jeszcze nastąpi (*nastąpiło*).

Jeneralowie zbuntowanego woyska piemontskiego *Bellotti* i *Regis* przeszli dnia 8 b. m. na stronę austryaków. Jenerał *Santa-Rosa* dowodził w tuteyszey cytadelli, nim ją oddał gwardyi narodowey.

Czynią tu uwagę, iż pierwsze postanowienia rządu rewolucyjnego wyszły dnia 10 marca, a zatém cała rewolucya, która miała wzruszyć wszystkie sąsiedzkie kraje, trwała tylko 30 dni.

Jenerałowie buntowników *Lisis* i *Colegna*, oraz Margrabia *de Corail*, syn margrabiego *de St. Marsan*, przybyli dnia 8 b. m. w 80 jazdy do *Turynu*, celem zajęcia cytadelli, i wpadnienia z woyskiem tameczném do *Alessandryi*; zamysł ich atoli nie wziął skutku.

Genua dnia 7 kwietnia. Z powodu obecnych okoliczności Xiążę *Modeny* przywrócił karę szubienicy, którą zniósł po objęciu rządu. W *Neapolu*, *Modenie* i *Medyolanie* wyznaczone są ze strony austryackiey kommissye do sądzenia więźniów stanu.

Od granic włoskich, dnia 10 kwietnia. Sprzeczne są wiadomości (pisze gazeta hamburska) odbierane z *Pescara*, nad ciaśniną morza adryatyckiego, w prowincyi *Abruzzo*; zdaje się jednak, iż jenerał *Verdinois*, który tam dowodzi korpusem neapolitańskim, podda się, skoro się zapewni, iż naród życzy sobie przywrócenia dawnego porządku rzeczy.

Dnia 11. Xiążę *Genevois* napisał d. 31 marca z *Modeny* następujący własnoręczny list do Hrabiego *Andezeno*, gubernatora Xięztwa Sabaudzkiego. „Kochany Hrabio! W tey chwili odebrałem list twóy pod d. 26 b. m. przywieziony przez Hrabiego *Grimaldi*. Możesz sobie wystawić, jak mię ucieszyła wiadomość, iż kolebka rodziny mojey okazała się czystą i nieskażoną wpośród otaczających ją zewsząd zaburzeń. Szczere tych wiernych poddanych uczucia zniewalają serce moje do nayzupełnieyszey wdzięczności. Zanoszę modły do Boga, aby im błogosławić raczył. Co się tycze WPana, postępowanie jego było we wszystkiém doskonałe, i nie wątpię, że będzie takiém aż do końca. Zapewniy WPan tych dobrych poddanych, iż byleby tylko trwali przy dobrym sposobie myślenia, ja daję słowo honoru, iż nigdy nie powinni się obawiać, aby ich obce woysko strzegło; mogą to sami uczynić. Wkrótce odeszlę WPana synowca, abyście obadwa mogli ich przekonać, iż wszystko, coby przeciwnie rozgłaszać chciano, jest zmyśloném, dla ich uwiedzenia. Zostaję z uczuciem nayszczerszey przyjaźni." (podpisano) *Karol Felix*.

„*P. S.* Proszę WPana, abyś senatowi sabaudzkiemu oświadczył radość moję z godnego jego postępowania, i zastrzegam sobie, iż sam wkrótce oświadczenie to powtórzę."

Rząd w *Medyolanie* wydał dnia 8 b. m. obwieszczenie wzywając 8 ludzi, którzy się z Lombardyi bez pozwolenia i pasportu udali do Sardynii, aby w 10 dniach powrócili, i oddalenie się swoje usprawiedliwili; w przeciwnym razie postąpi się względem nich podług przepisów urządzenia Cesarskiego z dnia 8 lutego roku bieżącego. W liczbie tey jest 5 właścicieli lub ich synów z prowincyi medyolańskiey, a inni 3 są uczniami z *Medyolanu* i *Brescia*.

Dnia 15. Xiążę *Genevois* wydał dnia 3 w *Modenie* odezwę, której treść następująca: „Dla uprzątnienia wszelkiego pozoru niewiadomości o woli naszey, i względzie, pod jakim uważamy bunt w *Piemoncie* i *Genui*, ogłaszamy za buntowników tych wszystkich, którzy śmieli powstać przeciwko Królowi *Wiktorowi Emanuelowi*, lub po złożeniu korony przez niego, usiłowali zmienić kształt rządu, oraz wszystkich którzy sprzyjali buntownikom. Dla okazania atoli łaski naszey tym, których za oszukanych lub uwiedzionych uważać możemy, nadajemy amnestyą wszystkim prostym żołnierzom, którzy do powinności swojey wrócili; podoficerom zaś w tym tylko razie, jeśli się usprawiedliwić potrafią; lecz wszystkich oficerów, którzy niepomni na obowiązki swoje i honor, należeli do buntowniczego woyska, ogłaszamy za wiarołomnych i wyznaczamy nagrodę za ich schwytanie. Końcem przywrócenia spokojności, poleciliśmy wiernemu woysku osadzenie zbuntowanych krajów, i wezwaliśmy pomocy dostojnych naszych Sprzymierzeńców, rozkazując, aby każdy dobry poddany uważał to woysko za przyjaciół i sprzymierzeńców. Nie możemy nikogo uważać za dobrego obywatela, kto-

by śmiał nawet szemrzeć przeciwko przedsięwziętym środkom."

Uczniowie uniwersytetu w *Modenie* popełnili d. 6 b. m. wielki występek przeciwko rektorowi swemu. Po doniesieniu Xiążęciu o tym występku i wyśledzeniu nayważnieyszych, trzech uwięziono, a kilku innych z uniwersytetu wypędzono, i prócz tego postanowiono, iż rok bieżący nie będzie się rachował dla uczniów szkoły prawa, którzy więcey, aniżeli uczniowie innych klass należeli do rozruchu.

Xiężna *Floridia*, małżonka Króla neapolitańskiego, wyjechała dnia 12 b. m. z *Florencyi* do *Rzymu*. Król *Ferdynand* bawiąc w *Florencyi*, przyszedł zupełnie do zdrowia.

Korsarze greccy czynią niebezpieczną żeglugę na czarném morzu, i dla opatrzenia się w potrzeby wojenne, zabierają wszystkie okręty kupieckie. Szanują tylko banderę rossyyską.

H i s z p a n i j a.

Madryt dnia 3 *kwietnia*. Jest teraz zwyczajem w prowincyach hiszpańskich dawać braterskie uczty, które wyborne i cudowne skutki sprawują.

Stany uchwaliły rocznie 150 milionów realów na listę cywilną, a w tey ilości jest 41 milionów 797,727 dla Króla.

Na sessyi dnia 30 z. m. Pan *Zapata* zwrócił uwagę stanów na umieszczony w *gazecie paryzkiey* artykuł, w którym przypisano temu deputowanemu wnioski, ściśniające powagę Królewską. Oświadczył, iż pogardziłby takim artykułem, gdyby wolność druku panowała we Francyi; lecz że gazety tameczne zostają pod cenzurą, i przez wspomniony artykuł chciano dotknąć naród hiszpański, domagał się więc, aby rząd krajowy, przedsiębiorąc stosowne kroki, pozyskał od rządu francuzkiego zadosyć uczynienie. Hrabia *Toreno* namienił, iż *gazeta paryzka* jest gazetą ministeryalną, i że cenzura wyrzuciła zbicie pewnego zawartego w nim artykułu, które inna gazeta paryzka umieścić chciała. Pan *Moreno Guerra* nie tylko radził żądać zadosyć uczynienia, lecz nawet w przypadku odmówienia chciał się o nie postarać z orężem w ręku. Nareszcie Pan *Zapata* cofnął swóy wniosek, a Pan *Toreno* powiedział, iż dosyć jest publicznie wspomnieć o niewiadomości i złośliwości niektórych gazeciarzy francuzkich.

A f r y k a.

Jeden z ministrów nowego Cesarza Marokańskiego *Muleja Izmaela*, znalazł go umarłego w łóżku w pałacu w *Tetuan*, w nocy z d. 14 na 15 marca. Tajono ten wypadek, i zmarłego w ogrodzie pałacowym pochowano. Przypadkiem dowiedział się o tém gubernator *Ash Ash*, i doniósł miastu. Nazajutrz woysko ogłosiło Cesarzem brata zmarłego Monarchy. Ten kazał uwięzić wspomnionego gubernatora i żyda nazwiskiem *Izraela*. Zebrało się potém blizko 300 turków i żydów przed pałacem żądając wypuszczenia więźniów. Cesarz wezwał nayznakomitszych zpomiędzy nich, chcąc się dowiedzieć, czego chcą, a po wysłuchaniu ich, kazał ich bić kijem, co zaraz nastąpiło. Mieszkańcy w *Tangerze*, uwiadomieni o śmierci Cesarza, ruszyli w liczbie 1000 ludzi dla oparcia się nowemu wyborowi. Zajęli wąwóz idący z *Tangeru* do *Tetuan*; niedaleko ztamtąd był obóz cesarski, na który chcieli wpaśdź raptem; lecz Cesarz cofnął woysko swoje ku *Tetuan*; udali się za niém tangerczykowie; 400 jazdy uderzyło na woysko cesarskie, doznało dzielnego odporu, i wszystkie swoje sprzęty i t. d. utraciło.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 26, kwietnia: rubel srebrny, 3 ruble kopiejek $95\frac{1}{4}$, czerwony złoty nowy rubli 12 kopiejek 25, stary rubli 12 kopiejek 5, imperyał rubli 38 kopiejek. $42\frac{1}{2}$.

Wolno Drukować Ignacy Reszka Radzca Koleg. Kom. Cenz. Czł. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

Obserwacye meteorologiczne.	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry	Odmia. w powie
	dn. 25 średnia.	27 cal. 10,7 lin.	+ 15,25 stopn.	Polud. Wschod.	Pogoda
	dn. 26 średnia.	27 — 11,6 —	+ 16, —	Polud. Zachodni	Pogoda
	dn. 27 godz. 5	27 — 11,7 —	+ 10,	Południowy	Pogoda

L i s t d z i ę k u j ą c y.

Do Wielmożnego Kommissarza Ziem. Ptu Szawel., Michała Narbutta!

Z powszechném zasmuceniem Obywateli Ptu, została przyjętą wiadomość, że WMP. opuszczasz urzędowanie; w piastowaniu którego, nowego prawie dowiodłeś problema „*Ze człowiek poczciwy* „*acz ścisły w obowiązkach, rozsądny jednak w ich* „*wypełnieniu*, *umie pojednać powinność służby* „*z powinnością Obywatela.*" Dokonanie w pełney mocy, tych dwoyga, tak trudnych, a rzadko z sobą połączonych sentymentow; dobrego serca WMP. i rozważney trafności, było dziełem. Zostanie to nazawsze w miłey pamięci współ-obywateli Ptu Szawelskiego, a szacunek i przychylność, których w pośród nas, jako Obywatel Ptu mieszkając, doświadczać będziesz, przekonają WMP. ile cenimy wysoki jego charakter, ile też nasze serca, czuć wdzięczność umieją. Proszę to moje tłomaczenie uczuć obywatelskich, przyjąć za dowod wysokiego poważenia dla Osoby WMP.

Oryginał podpisał. Antoni Burba Marszałek Ptu Szawelskiego i kawaler.

Roku 1821 kwietnia 2 dnia Szawle.

Doniesienie Teatralne.

W następujący Piątek to jest dnia 29 apryla 1821 na Benefis niżey podpisanego, dana będzie Opera z muzyką P. H. Berton pod tytułem: *Mężowie Kawalerowie czyli Maskarada w Oberży.* — Poprzedzi wcale nowa Komedyo Opera w 1 akcie ułożona przez L. A. Dmuszewskiego pod tytułem: *Ulan*. Łaskawi amatorowie sceny Polskiey, niniejszy spektakl liczną swoją bytnością udarować raczą. Ł. Zaleski.

Sądy Exdywizorskie.

3. *Roku 1821 marca 11 dnia Sąd Taxatorsko-Exdywizorski remissą Sądu Gł. Wileń. 2 departamentu na usatysfakcyonowanie wierzycieli JW. Antoniego Prozora Wojewodz. Wileń. i kawalera naznaczony, zebrawszy się w zupełnym komplecie do majętności Mazuryszek, powodem niegotowości stron czynność swoją do dnia 25 kwietnia tego 1821 roku odroczył, w takowym terminie postanowiwszy całe dzieło wziąć do ostatecznego rozbioru strony interessowane awizuje, aby w tym czasie ze wszelką gotowością sub amissione rei stawały o czém też strony przez Gazetę Kuryera Lit. zawiadamia. Prezydent Grodzki Ptu Zaw. Andrzey Bobrowicz Exdywizor. Sędzia Grodzki Brasław. Bonifacy Wińcza Exdywizor. Sędzia Grodzki Ptu Wileń. Adam Zapasnik Exdywizor. Regent Wincenty Dauksza.*

Sądy Exdywizorskie.

1. *Roku 1821 mca marca 30 dnia w skutek dekretu remissyynego Ziemstwa Ptu Połoc. w roku 1820 mca junii 24 dnia ogłoszonego, z mocy ukazow 2go Departamentu gubernii witebskiey na rozdział dóbr Wielatowki w połockim leżącey, dziedzictwa WW. Wincentego i Teodory Dmuchowskich b. Pisarzów Ziem. Ptu. Horodeckiego będąc przeznaczonemi. Gdy w terminie ostatecznym ukazem 2go witebskiego Departamentu w roku ninieyszym 1821 marca 6 dnia nastałym wykazanym, my urzędnicy do majętności Wielatowki w komplecie zjechawszy i czynność pierwszo zjazdową ułatwiwszy dla wymiaru komornikom dając czasu, sądy nasze exdywizorskie do dnia 20 julii teraźnieyszego 1821 roku odwołujemy, w jakowym terminie, że kompletnie z jedziemy i ostatecznie rozsądzić przyrzekając iżby wszystkie strony tak z dopominkami, jak równie pretensye do tey majętności ścielącemi, w oznaczonym terminie jawili się pod upadkiem w rzeczy zapowiadając dla trzykrotnego zaawizowania przez Kur. Lit. do redakcyi wileńskiey przysłać postanowiamy.*

Józef Korsak Pisarz Ziem Ptu Lepelskiego prezydujący exdyw. Onufry Lisowski podsędek Ziem. ptu lepel. Józef Niemira pisarz Ziem. exdywizor. ptu dryzieńskiego exdywizor.

---

3 *Sąd Gł, Miń. 2go Depart. skutkiem raportu dwóch urzędników Sądu Exdyw. Lubieszowskiego na rozdział funduszow JW. Władysława Czarneckiego Chor. Lit. ustalonego i próśb kredytorskich o przyśpieszenie exdywizyi, przez żurnalną rezolucyą dnia 6 aprila teraźn. roku nastałą, termin zjazdu Sądu exdyw. fixe na dzień 1 junii teraz idącego 1821 roku ad fundum Hrabstwa Lubieszowskiego w pcie Piń. sytuowanego przeznaczył, o czém aby strony do tego konkursu wpływające niewiadomością składać się niemogły, przez nnieyszą owizacyą zawiadamia. Dat roku 1821 mca aprila 6 dnia. Sekretarz Grzegorz Borodzicz.*

Wezwanie kredytorow i pretensorow.

1. *Magistrat Miński skutkiem swojey rezolucyi w dnia 28 febr. teraźnieyszego roku zapadłey, wzywa wszystkich kredytorów Jankiela Morduchowicza do zniesienia jego karczmy i dalszey budowy, na placu wprzód jenerała Bykowskiego, a dopiero assesora Tołkacza exystującey, na satysfakcyą tychże kredytorów przeznaczoney, do dnia pierwszego julii teraźnieyszego roku, z ostrzeżeniem: że po upłynieniu takowego terminu, budowa pomieniona, za własność kredytorów, uważać się nie będzie, i oni będą musieli zaprzestać na summie rub. assygn. 155 za wartość pomienioney budowy, urzędowym szacunkiem naznaczoney przez sukcessora Szmoły Jankielowicza, lub przez dziedzica placu W. Tołłkacza, na satysfakcyą kredytorów, za aktorstwo wypłacić się mającey.*

Józef Bohuszewicz P. B. Burmistrz.

1 Kommissya Sądowa Edukacyyna na gubernie Litewskie, Białoruskie, Mińską i Obwod Białostocki ustanowiona, wszystkim, kogo to interessować może, do wiadomości podaje: iż w celu wypełnienia Naywyższey woli, wyrażoney w Ukazie Jego Cesarskiey Mości danym Rządzącemu Senatowi pod dniem 10 7bra przeszłego 1820 roku, przez który dla przyspieszenia czynności tey kommissyi, pomnożona została liczba członków z głosem decydującym; ażeby bieg tychże poruczonych sobie czynności przyśpieszyć, i przez to dla mających interessa w tey juryzdykcyi z powództwa plenipotenta Funduszu Edukacyynego, w rzeczy tegoż funduszu z różnemi osobami zaczęte, jako i nawzajem od różnych osob do tegoż Funduszu Edukacyynego stosowane, rozpatrzenie i ostateczne zadecydowanie przybliżyć, postanowiła: 1) Kadencyi Sądowey, podług 23 punktu ordynacyi, w dniu 31 apryla idącego nie zamykać, lecz też kadencyą za nieustającą ogłosić, i ciągle bez przerwy, nawet w miesiącach wakacyynych, rozsądzaniem spraw zaymować się. 2) Dla przybliżenia i zamknięcia ustronnych pretensyy do funduszu rościć sięi mogących, a przez to zabezpieczenia na przyszłość funduszu edukacyynego od wszelkich tychże ustronnych pretensyy, naznaczyć za termin prekluzyyny dzień 31 maja roku następnego 1822 z tém zastrzeżeniem; iż ktokolwiek z jakiego bądź względu mający pretensyą do Funduszu Edukacyynego, takowey swojey pretensyi do wyrażonego teraz naznaczającego się terminu, porządkiem przepisanym w tey Kommissyi nie objawi, i dochodzić jey zaniedba, ten poźniey tychże swoich pretensyy wznawiać, i do żadney juryzdykcyi podawać nie będzie miał mocy; lecz jako w rzeczy przez siebie opuszczoney, wiecznie milczeć ma. Zeby zaś to postanowienie wszystkich wiadomości doszło, podać do Gazety Kuryera Litewskiego, dla trzykrotnego ogłoszenia; a osobne tegoż ogłoszenia exemplarze drukowane, przy kommunikacyach posłać Rządom Gubernskim, dla opublikowania przez ziemskie i mieyskie policye; i naostatek o tém wszystkiem przedstawić (i przedstawiono) raportem do Ministerstwa Oświecenia. Dnia 25 kwietnia 1821 roku.

Prezes aktualny Radca stanu i kawaler Michał Römer. Michał Dmochowski pisarz.

W e z w a n i e.

3. *Roku 1821 miesiąca marca 17 dnia w Sądzie Ziem. Ptu Brasław. słuchali ukazu Sądu Gł. Litewsko-Wileń. 2go Depart. za N. 584 razem z dziełem szlachcica Kazimierza Salmonowicza z jego zeszłym oycem Janem Salmonowiczem wice Marszałkiem Brasław. w rzeczy danego prawa na wieś Niewierańce nadesłanego, przez który zalecono rozebrać sprawę tychże Salmonowiczów podług porządku praw Litewskich konst. 1726, 1764, 1766 i 1776 lat ustanowionego, wzywając do tego i kredytorów Kazimierza Salmonowicza, przyczym dokładywano prośbę kolleskiego Sowiet. Jefima Michała syna Lewickiego po pocztcie weszłą do nnieyszego Sądu dnia 19 miesiąca decembra zeszłego 1820 roku wierzyciela szlachcica Kazimierza Salmonowicza, w skutek czego postanowiono: Ponieważ powyższym ukazem Sądu Gł. Lit. Wileń. 2go Depart. sprawę debitora Salmonowicza z jego kredytorami i pretensorami zalecono rozpoznać podług formy praw litewskich i do konkursu przez gazety Sankt Petersburską i Kuryera Litewskiego wszystkie interessowane osoby powołać, oraz termin do jawienia się pod utratą rzeczy kredytorów naznaczyć, i jeżeli okaże się jaki fundusz do Kazimierza Salmonowicza we wsi Niewierańcach lub inny majątek jemu przynależny. Wierzycielom jego satysfakcyą po rozpoznaniu aktorstwa zaprzeczonego uczynić i wydział schedy naznaczyć, zatym Sąd Ziem ptu Brasławskiego, roku idącego w kadencyi juniowey święto trojeckiey mając rozbierać takowe dzieło obwieszcza wszystkich kredytorów i pretensorów do szlachcica Kazimierza Salmonowicza funduszu należnych, ażeby w tey kadencyi począwszy od 1 junii w ciągu 6 niedziel nieodmiennie dowody swoje porządkiem praw przez siebie lub umocowanych objawili, niemniey rzetelność tych pretensyow przysięgami jako w konkursie usprawiedliwiali, a razem i w materyi zaprzeczonego przez zeszłego jego oyca Jana Salmonowicza części wsi Niewierańców i dalszego majątku aktorstwa tak sukcessorowie Jana Salmonowicza iżby mieli porządkiem praw Litewskich przez gazety Kur. Lit. i St. Petersburską wszystkich pod utratą rzeczy wzywa i powołuje, prośbę zaś sowietnika nadwor. Lewickiego do tego Sądu weszłą dołączając do dzieła popieranie skargi do porządku prawami przepisanemi, dla tuteyszey gubernii podług postanowienia Sądu Gł. Lit.*

wileń. 2go Depart. zwraca. W protokule podpisano przez zasiadających. Zgodność z protokułem zaświadczam Felicyan Alexandrowicz Ziem. Prasł. Regent.

Arendowna dzierżawa.

2. Dworzańska opieka powiatu Brasławskiego po rezolucyi w dniu 1 praesentium zaszłey z mocy przedłożenia JW. pełniącego obowiązki Cywilnego Gubernatora Wileń. Vice Gubernatora Grafa Zyberga pod dniem 13tym junii 1819 za Nrem 5733 maiątki poniżey wyrażone jako nieodpowiednie do całego uiszczenia się remanentów skarbowych postanowiła z publiczney licytacyi wypuścić w arendę więcey dającemu, i niniey szą przez awizacyą zaprasza kontrahentów do wzięcia w arendę tychże mejątków pod warunkami następnemi 1mo: każdy żądający wziąć w arendę, powinien mieć dostateczną kaucyą i złożyć oną w dworzańskiey opiece ptu Brasławskego: 2do, opłacić z góry wykalkulowaney arendy tyle gotowego grosza, ile do dnia 23 teraź. mca apryla zaymować może remanent, termin na wydawanie praw arendownych przeznacza dni 23, 26 i 29, praesentis, wszakże jeśliby który z kontrahentów w zamiarze wzięcia którego majątku przed powyżey wyrażonym terminem lub po tych terminach miał determinacyą, może każdego czasu dla wzięcia arendownego prawa jawić się do dworzań. Brasław. opieki. Majątki przeznaczające się w arendę są następujące, 1mo: Zawierz JW. Mirskiey 2do: Hołowacze Szypełły, 3tio: Smołwy Tura, 4to: Kozaczyzna JW. Bielikowicza, 5to: Dukszty same fundum i schedy przez exdywizyą na kredytorów rozdzielone, 6to: schedy po exdywizyi Autoniskiey, 7mo. Leampol JW. Wawrzeckiego, 8vo: Karolin W. Masłowskiego, 9no: scheda po exdywizyi Lenciskiey, Hommy, 10mo: schedy po exdywizyi herbowskiey Mazurkami zwane, 11mo: Jampol Kiełpsza, 12: schedy kredytorom wydzielone z majątku Kazimierzowa, 13tio: Michalin Bienieckiego przez exdywizyą rozdzielone. Prezes dworzańskiey opieki i Marszałek ptu Brasław. Michał Wawrzecki.

Oświadczenie.

1. Wypis z xiąg ziemskich powiatu rosieńskiego.

Roku 1821 mca kwietnia 6 dnia przed aktami Ziem. Ptu Rosień. znaydując się obecnie W. Wawrzeniec Kwaszewicz adwokat subsel. rosieńskich oświadczenie poniżey wyrażające się do akt podał w słowach „roku 1821 mca apryla 5 dnia oświadczenie imieniem JW. Eufrozyny Tyszkiewiczowey jenerałowey b. woysk polskich czyni się w rzeczy następney, gdy w roku 1813 mca julii 19 dnia po promulgacie dekretu sądu taxatorsko exdywizorskiego w dobrach Strzedniku w powiecie rosieńskim leżących ogłoszonego, tak przez dziedzica samego Stanisława Tyszkiewicza JWW. kredytorow jako też i przez oświadczającey się do Sądu Gł. departamentu drugiego zaszły appellacye, a za niemi powydawane do tegoż Sądu pożniey, w terminie wyniesione aktoraty zostały, gdy w przeciągu tego czasu JWW. kredytorowie mający sobie wydzielone schedy tak w innych powiatach, jako i w dobrach Strzedniku wiele odmian poczynili, to puszczając towarne drzewo na spław, to wycinając do szczętu lasy, zakładali handle, to założenie folwarkow nowych, drudzy to sprzedając dla swoich interesow częściami i w całości schedy swoje po cenie jak im się zdawało, inni na exdywizye oświadczyły swe schedy w ich przemian i szkod się poczyniło, przeto lubo dużo oświadczająca się przez Sąd taxatorsko exdywizorski skrzywdzona, przez rożne punkta, niedobor intraty w lokacyi samey nie według przepisu remissyynego Sądu Gł. daney i innych narzuconych uciążliwych opłat bez powrótu znosić zmuszona zostaje jednak zostawując to do woli dziedzica Stanisława Tyszkiewicza syna żałującey popierać sprawy appellacyyney lub też nie, sama nietrzymająca już żadney possesyi dożywotniey popierać sprawy appelacyyney dla spokoyności niechce, aż chyba jeśliby przez kredytorow pociągniętą została, natenczas zmuszona zostanę idąc w obronie kategoryami dowodzić przeciw różnym kredytorom, co zdawać mi się będzie, oraz szukać wszystko co na krzywdę moją nie według remissy się poczyniło. Takowe oświadczenie jako plenipotent podpisał u tego oświadczenia podpis taki. Wawrzeniec Kwaszewicz, które oświadczenie jest do xiąg ziemskich Ptu Rosień. zapisane, z których i ten wypis pod tegoż urzędu pieczęcią stronie jest wydan.

Zgodziłem z xięgami świadczę Teodor Juszkiewicz Regent Ziem. Ptu Rosień.

Wolno drukować w Kuryerre Lit. Jan Bohdanowicz Sędzia Ziem. Rosień.

---

1. Oświadczenie imieniem JW. JPani Maryi z Sobańskich Miszkiewiczowey prezydentowey Sądu Gł. 1go Departamentu, gubernii białorusko mohilewskiey, sowietnikowey Koleskiey WJPani Petroneli z Sobańskich Narbuttowey pułkownikowey b. w. pol. WJPani Józefy z Sobańskich Łaskowiczowey szambelanowey b. d. pol., siostr między sobą rodzonych, w assystencyi mężow swych czyniących i żałących się na brata swego rodzonego, JW. Jana Nepomucena Sobańskiego marszałka Ptu mścisławskiego, i kawalera orderu ś. Stanisława, w takowey osnowie; z uczuciem prawdziwego smutku, i żalem ściśnionego serca, przymuszone zostają aktorki moje żalić się na dopełnioną przez brata rodzonego, JW. Marszałka Sobańskiego krzywdę i niesprawiedliwość, w zagarnieniu i posiadaniu całkowitego majątku, po zeszłey ś. p. Franciszce z Surynow Sobańskiey stolnikowey Ptu mścisławskiego Koleskiey assesorowey matce żałących się, która w roku 1820 mca marca 15 dnia dług śmiertelności wypłaciła. Po zeyściu jey, gdy pozostałe córki opłakując stan nieszczęśliwy swey matki, jedne w odległych mieszkając stronach, drugie w zbyteczney ufności przywiązania braterskiego kostając, nie czyniły skwapliwego kroku, w objęciu pozostałego po swey matce, nieruchomego, i ruchomego majątku, wtenczas obżałny marszałek Sobański, korzystając ze smutku, i zaufania siostr swoich, z naywiększym pośpiechem, bo w dniu 18 marca tegoż roku, majętność Kottow w mścisławskim, a Antopol w czerekowskim, z wsiami, i wszelkiemi przynależnościami powiatach leżące, z bydłem, trzodą, stadem, sprzętem gospodarskim, z meblami, srebrem, kleynotami, garderobą i dalszą ruchomością pozostałą, pod swoje władanie, przez nieprawną intromissyą zajął, i mimo częste listowne i osobiste wdanie się przyjacioł, nie tylko należnego rozdziału dóbr, i ruchomości między siostry uczynić niechcesz, lecz do żadnego układu nie przystępujesz, a tym samym z niemałą żałących się stratą do nie miłych krokow prawnych i przypomnienia tych smutnych wypadkow, które drogie dni życia ich matki skró-

Cily. Niechcą jednak żalące się delatorki, przed całą publicznością w wyrażach ckliwych opisywać familiynych ukrzywdzeń dopełnionych im niesprawiedliwości, lecz przez sumienność jaką są winni swym dzieciom, a ich następcom, nie mogą nie dochodzić zagarnioney obżał. marszałkiem, spadłey na nich, po zeszłey ś. p. matce, sukcessyi, i nie mogą utracać tych praw, jakie zeszła ś. p. matka, w sądzie głównym 2go Departamentu gubernii mohilewskiey, na przynależność tychże majątkow dokazała, i na fundamencie jakowych, tenże departament, chociaż z wielką jego stratą dekretem oczewistym, uznał wieczniczką, i sumowną possesorką, arbitralnie obżał. zawładanych dóbr, ruchomych i nieruchomych z których obżał. wszelkie pobierne intraty i pożytki, z naywiększą krzywdą siostr, po zeszłey swey matce, do równego z bratem należących działu. O co wszystko przed całą publicznością naysolennieysze czynię oświadczenie. Jan Laskowicz Szamb. b. dworu Pol.

Roku 1821 mca aprylą 23 dnia takowe oświadczenie wolno jest w Gazecie Kuryera Lit. umieścić zaświadcza Ziemski Ptu Wileń. Pisarz Józef Olszański.

Pozew.

1. ALEXANDER I. Samowładnący całą Rossyą, etc. etc etc.

UUr. Danielowi Buczyńskiemu Podkom. Zaw. do aresztu zaś Domicelli Pieńkowskiey i dalszym sukcessorom Michała Pieńkowskiego odpowiednikom pozew loco peragende executionis przed Sąd Ziem. Zawileyski na kadencyą przyszłą juniową wyniesiony z instancyi Starozakonnych Wulfa i Feygi Hirszowiczów obywateli miasta Swięcan, przez awizacyą Kur. Lit. ogłaszający się w prosbach jo warowaniu locum standi na dekret niestanny marca 21 d. idącego roku z lukrami B.D. i W. zapadły, o zaskutecznienie uprzednich prośb, osądzenie expensow i oparcia tego wszystkiego na funduszu obżał. Podkom. z rzeczy mienia debitora kapitału, z wolną poprawą tey żałoby.

1821 kwietnia 6 Woźny świadczę, iż z tym pozwem dwie kopie zgodne w sprawie Star. Zak. Wulfa i Feygi Hirszowiczów kupców Swięciańskich przed Sąd Ziem. Zawileyski loco per agende executionis na roki Sto Troieckie wyniesionego jedną JW. Danielowi Buczyńskiemu Podkom. oczewisto w Łyntupach podałem, drugą W. Domicelli Pieńkowskiey i dalszym sucessorom zmarłego Michała Pieńkowskiego jako nie mającym ziemney posiadłości do drzwi sądowych w mieście powtm Swięcianach w Zawileyskim przybiłem i areszt na nowo u tegoż Buczyńskiego na summę Pieńkowskiego uprzednio założony ponowiłem. Józef Józefowicz Woźny Sądowy Zawileyski.

Roku 1821 aprylą 6 dnia przed aktami Grodz. ptu Zawileyskiego stawaiąc osobiście JPan Woźny wyżey podpisujący się ninieyszy pozew zeznał. Przyjąłem Regent Ludwik Raximowicz.

Powyższy pozew może bydź umieszczony w Kur. Lit. poświadczam. Kazimierz Grochowski Pisarz Grodz. Zaw.

ALEXANDER pierwszy Samowładny Imperator Wszech Rossyy, Król Polski etc. etc. etc.

1. Ur. Ignacemu Wendorffowi jenerałowi, czyli sukcessorom jego; Grzegorzowi Wykowskiemu kaszt. wyszgrodzkiemu, czyli jego następcom; Leonowi Korwinowi Kochanowskiemu sowiet.; JW. Michałowi Szymanowskiemu i Józefowi Poradowskiemu, wszystkim z mieszkania swego stałego niewiadomym, Pozew z instancyi Ur. Michała Zaleskiego byłego podkom. rosień. jeneralnego prokuratora massy Radziwiłłowskiey, przed Sąd kommissyi na urządzenie interessow Radziwiłłowskich Naywyższą Monarszą wolą ustanowiony, w Wilnie działania swe odbywający, wynosi się o to: dobra Radziwiłłowskie Kulikowicze zwane, postąpione były w roku 1762 zastawą Wykowskiemu kasztel. wyszgrodzkiemu, przy końcu drugiego tryenium zastawy, Xiążę Karol Radziwiłł dał konsens do okupna Ratomskiemu, kasztelan Wykowski niechcąc przyjąć summy zastawney i niedopuszczając Ratomskiego do possesyi, rozwinęli między sobą proceder, któren czas długi, i różnym losem, raz Wykowskiemu, drugi raz Ratomskiemu, sprzyjał, a za expulsye, raz na jednym, koleyno na drugim sądzona była kalkulacya, ztąd więc Wykowski do Xięcia Radziwiłły jako dziedzica dóbr i ewiktora stosując pretensye, pomimo że niejawił onych w Sądzie Gł. wileńskim, a zatym pod amissyę poddał, zrobił przez JW. Michała Szymanowskiego, plenipotencyą szczycącego się z Józefem Poradowskim blankietową plenipotencyą przez JW. Brochockiego wydaną, niewolną i uciążliwą w dacie 1809 kwietnia 12 dnia komplanacyę, w moc którey odebrawszy z ryczałtowey summy 40,666 zł. pol. za ogólne pretensye postanowioney, kwotę 7,200 zł. poźniey W. Ignacy Wendorff jenerał, jako kredytor Wykowskiego, uzyskawszy na Xięcia Radziwiłłę w Sądzie Gł. wołyńskim w dacie 1810 marca 20 dnia dekret do funduszow tegoż Wykowskiego i odebrał pod swóy kwit w dacie 1811 januaryi 25 dnia summę 34, 565 zł. pol. tudzież Dubielewskiemu przekazał summę czer. zł. 100. Gdy więc Grzegorz Wykowski, po otworzeniu na interessa Radziwiłłowskie kommissyi, przychodzi z pozwem o restituącą summę komplanacyą powyższą ustanowioną 34,565 zł. a Leon Korwin Kochanowski, nabywszy prawa do poszukiwania pretensyi Kulikowieckich na Radziwille oddzielnie pretenduje summy oryginalney pretensyyney 52,245 zł. p. 5½ gr. Massa Radziwiłłowska zważywszy: iż pretensye Wykowskiego jako po kwicie w roku 1795 na rzecz massy wydanym; owszem po opłaconey na rzecz Xięcia za pretensye gruntowe summę 6,000 zł. p. są niesłuszne, że pretensye te amissyi uległy; że komplanacya niewolnie postanowiona; skassowania pretensyi, podniesienia i unikczemnienia komplanacyi, a zatym zwrótu summy opłaconey na Wendorfie i Wykowskim Sądu prześwietnego doprasząć się będzie, toraz gdy Wendorf summę Wykowskiemu wskazaną przyjął i pokwitował, massę Xiążęcą ewinkować nawet obowiązany, a gdy Wykowski już odebrał satysfakcyą, więc prawa jemu służące, do Kochanowskiego przeyść niemogły, tym więc sposobem Wendorf i Wykowski, ewinkować są obowiązani massę i w naygorszym nawet dla massy wypadku onę zastąpić, zatym prokurator massy skassowania pretensyi Wykowskiego i Kochanowskiego, skassowania komplanacyi daty 1809 kwietnia 12 dnia, zapisania wieczney amissyi a razem podniesienia i skassowania dekretu Sądu Gł. gubernii wołyńskiey depart. 2go daty 1810 marca 20 dnia ewolucyynie otrzymanego i zwrótu summy 34.565 zł. p. 100 czer. zł. na Wendorfie; zaś summy 7,200 zł.p. na Wykowskim, tudzież ewikcyi na Wendorfie i Wykowskim, i odpowiedzi za pretensye Kochanowskiego, oraz tego wszystkiego co czasu sprawy dowiedzionym zostanie, z wolnością poprawy żałoby.

Roku 1821 mca kwietnia 22 dnia. Woźny niżey piszący się świadczę: jako kopię ninieyszego Pozwu z instancyi Ur. Michała Zaleskiego b. podkom. Rosień. jeneralnego prokuratora massy Radziwiłłowskiey po UUr. Ignacego Wendorffa czyli sukcessorów jego; Grzegorza Wykowskiego kaszt. wyszgrodzkiego, czyli sukcessorow jego; Leona Korwin Kochanowskiego sowiet.; Michała Szymanowskiego i Józefa Poradowskiego ze stałego mieysca zamieszkania niewiadomych, podług prawu do drzwi sądowych kommissyi na urzędzie interessow Radziwiłłowskich ustanowioney, przybiłem i o terminie z rejestrów przypadającym, do rozprawy sądowey oznaymiłem. Dat jak wyżey.

Józef Staszkiewicz Woźny Ptu Wileń.

Roku 1821 aprylą 22 dnia przed aktami kom-

missyi dla urządzenia interesow Radziwiłłowskich ustanowioney obecnie stawaiąc Woźny wyżey wyrażony relacyą pozwu urzędownie zeznał i poszlinę pieczętną opłacił kop. 52½ mądne, świadczę Józef Doboszynski A. R. K. R.

Takowy pozew wolno jest podać do druku. Jan Petersen Członek Kommissyi Radziwiłłowskiey.

---

3. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego całą Rossyą etc. etc. etc.

Pozew edyktalny przed sąd taxatorsko exdywizorski za remissą sądu Głłgo 2go Departamentu Guber. Lit. Wileńskiey w majętności Mazuryszkach, w ptcie wileńskim sytuowaney, sądzić się maiący; z instancyi Ur. Antoniego Prozora Wojew. Witep. orderu ś. Stanisława kawalera UUr. Konstancyi z Xiążąt Poniatowskich Tyszkiewiczowey Marszał. Lit., Annie z Tyszkiewiczów Potockiey Koniuszyney, z dokładem ich opieki, sukcessorom zeszłego Ludwika Tyszkiewicza Marszał. Lit. o zapłacenie czer. zł. 1521 zł. 2. gr. 10. ex re posessyi Lyngmian w roku 1797 zaczętey, a 1803 skończoney, dla żałgo należnych, Józefowi Hrabi Załuskiemu fligel adjutantowi J. C. K. Mości, Xiężney Franciszce z Hrabiów Załuskich, Fryderykowey Lubomirskiey Szamb. J. Im. Mości, Karolowi Hrabi Załuskiemu kamer junkrowi J. Im. Mości. sukcessorom zeszłey Grafowey Ilgestromowey, oraz Ottonowi Grafowi Ilgestromowi, o zapłacenie summy rubli srebr. 54,126 zł. 6 gr. 9. żał. wypadaiących, ex re possesyi majętności Gulbina w 1805 zaczętey a 1811 skonczoney, i ze skutku assekuracyi własnoręczney zeszłey Ilgestromowey, za dane włościanom zapomogi, z wyłączeniem pretensyi folwarku Puszułat, jako w posesyi Ur. Karola Grodnowskiego byłego, a więc przez niego probować się powinnych, Xięciu Romualdowi Giedroyciowi Generałowi b. w. polskich za obligiem 1804 kwietnia 23 o zapłacenie czer. zł. 300 z procentem drugie tyle wynoszącym, Zenonowi Machwitzowi Sowietnikowi za obligiem 1807 kwietnia 11 9 czer. zł. 300 z zaległemi procentami, Karolowi Grodkowskiemu majorowi w. polskich za obligiem 1810 kwietnia 23 wydanym o summę kapitalną czer. zł. 900 procentu za lat 11 czer. złotych 693 a w ogólę o czer. zł. 1593, Karolinie z Przeuzkich matce, Edmundowi synowi, Celestynie córce, z dokładem opiekunów, sukcessorom zeszłego Józefa Sulistrowskiego o zapłacenie czer. zł. 125 za kartą 1810 kwietnia 23 wydaną, wraz z przychodzącym procentem, o ewinkowanie żałgo za dochodzone przez skarb Monarszy poszliny, Florze Laskaryjownie z dokładem opieki za kartą przez jey oyca wydaną o czer. zł. 40 zaległy procent, sukcessorom zeszłego Kajetana Nagurskiego, o summę rub. sr. 1109 kop. 12 dekretem 1811 januar. 7 w sądzie Gł. czasowego departamentu Guber. Wileńskiey zapadłym dla żał. przyznaną wespół z zaległym procentem, sukcessorom zeszłego Antoniego Narkiewicza Kapitana w. pol. o summę rubli sr. 360 i zaległe procenta za obligiem 1809 8bra 19 wydanym, Józefowi Szatkowskiemu o powrót gwałtownie zabranych sprzętów, w majętności Zodziszkach pod nieobecność żałgo in natura podług specyfikacyi przez żałgo u sądu złożyć się mającey, lub o zasądzenie wartości etiam za przysięgą żałgo Rafałowi Pisance b. Sędziemu Grodzkiemu ptu Wileń. o rub. sr. 300 za dekretem Ziem. Wileń. sukcessorom star. Sałowieyczyka o czer. zł. 15 za trzema karteczkami; oraz dalszym wszystkim debitorom do massy funduszów żałgo delatora zawiniającym w prośbach, sądzenia na wszelkim obżał. majątku leżącym, summownym i ruchomym, etiam pod nietanność na rzecz kredytorów żałgo summ w górze okazanych z zaległemi procentami, uznania żałgo bliższym do dowodu, przyznania expensów prawnych i co czasu sprawy proszonym będzie.

Roku 1821 apryla 18 Woźny podpisany świadczę iż tę kopią pozwu edyktalnego z autentykiem zgodną przed sąd taxatorsko-exdywizorski, w majętności Mazuryszkach sądzić się mający z powództwa JW. Antoniego Prozora Wojewodz. Witep. po debitorów do massy funduszow jego zawiniających wymienionego, dla wiadomości tychże pozwanych, celem trzykrotnego umieszczenia w gazecie Kur. Lit do Redakcyi teyże gazety podałem. Franciszek Paleszyński Woźny ptu Wileń.

Roku 1821 mca apryla 19 dnia Redakcya Kur. Lit. może takową awizacyą umieścić w druku. Józef Naborowski Grodz. Wileń. Pisarz.

Publiczna przedaż dworku.

2. Na skutek rezolucyi Mag. Wil. d. wczorayszego zakroczoney, zawiadamiając powszechność: iż dworek Oby. Gaydamowicza w tym mieście pod N. 593 i 594 na Zarzeczu leżący, w dniach 29 t. m. apryla oraz 4 i 6 nadchodzącego mca maja 1821 r. z publiczney licytacyi na wieczność zostanie wyprzedany; na teraz pomienione termina dla jawienia się życzących ony nabydź zapraszam. Dat 1821 apryla 19 dnia. Józef Krzyżanowski P. B. M. W.

---

2. Od Litewsko-Grodzieńskiego gubernialnego Rządu ogłasza się: iż znaydujący się w mieście Grodnie dom, oddany do skarbu z massy Hrabi Ogińskiego, naznaczony z publicznego targu na przedaż; dla nabycia którego wzywają się życzący, którzy zechcą przybydź dla targow do izby Skarbowey grodzieńskiey, na terminy: pierwszy dnia 30 kwietnia, drugi dnia 1, a trzeci 13 następującego miesiąca maja. Dnia 19 apryla 1821 r. Expedytor Krupowicz.

U w i a d o m i e n i e.

3 Niżey podpisany z kompanią swoją mające zamiar w krótkim czasie opuścić to miasto, uprasza wszystkich którzyby mieli jakie pretensye, aby raczyli się zgłosić dnia 26 aprila dla odebrania swoich należności. W Wilnie dnia 19 aprila 1821 roku. Heckert dyrektor teatru niemieckiego.

Wyjeżdżają za granicę.

2 Do królestwa Pruskiego do miasta Królewca obywatel powiatu Wileńskiego szlachcic Onufry Grothuz z dwoma służącymi Andrzejem Pinczą i Grzegorzem Malinowskim, oraz żydem faktorem Abramem Aizykiem Eysztaynem na miesięcy sześć.

---

3 Do Holandyi odstawny kapitan woysk rossyyskich, Alexander de Brunet ze służącym Tomaszem Szydłowskim.

---

3 Do Królestwa Pruskiego, Nowogródzkiey Gubernii z miasteczka Lubcza obywatel Szmoiło Eliaszewicz Szymszelewicz prykasczyk 1 gildy kupca Aizyka Elzburga, z pomocnikami Eliaszem Gerszonowiczem Harkowem, i Szlomo Izraelowiczem Błochem na miesięcy 8.